

نگاه

دوگُل؛ شورشی مدرن

۷۰ سال پیش در چنین روزهایی، یعنی در هجدهم ژوئن ۱۹۴۰، هنگامی که مارشال پتن رهبر وقت فرانسه، این کشور را طی قراردادی تسلیم هیتلر کرده بود و ناامیدی بر همه مسئولی شده بود، ژنرال جوان فرانسوی، شارل دوگل، در یک پیام رادیویی کوتاه از لندن به اراده مقاومت ملتی بدل شد که در ناامیدی محض همه چیز را از دست رفته می‌انگاشت.

در این پیام، دوگل به مردم فرانسه گفته بود: هیچ چیز از دست‌رفته نیست، جنگی که آغاز شده، جنگی جهانی است و در جهان آزاد هنوز نیروهای عظیمی هستند که پشت دشمن را بر زمین خواهند کوفت. در این پیام تاریخی که چند سطر بیش نبود ژنرال جوان فرانسوی از مردم کشورش خواسته بود در نبرد سرنوشت‌ساز پیش رو تا لحظه پیروزی به او بپیوندند و دست از مقاومت برندارند تا به گفته او فرانسه از نو آزادی و شکوهش را بازیابد.

دوگل بعدها در خاطراتش گفته بود که بازیابی این آزادی و این شکوه از آن روز تاریخی هجدهم ژوئن ۱۹۴۰ به تنها هدف او در زندگی بدل شده بود. از آن روز میان سرنوشت یک ملت و سرنوشت یک انسان پیوند ناگسستنی برقرار شد.

به مناسبت سالگرد این رویداد تاریخی و سرنوشت‌ساز همه نشریات فرانسه صفحات طولانی از آخرین شماره‌های خود را به این شخصیت تاریخی اختصاص داده‌اند.

فیگارومگزین از رهبر مقاومت فرانسه علیه اشغالگران نازی به عنوان «شورشی مدرن» یاد کرده: «شخصیتی استثنایی که در اقدامش برای نجات فرانسه کمترین تناسبی با خاستگاه و گذشته سنتی‌اش نداشت.» «فیگارومگزین» در ادامه نوشته است: «دوگل علیه گذشته‌اش، علیه سلسله مراتب نظامی کشورش که یکجا تسلیم دشمن شده بود، علیه محیط سیاسی- اجتماعی و افکار زمانه و نیز واقعیت شکست یکن‌تکه بر خاست و شوری‌د و در این شوریدن ملتی ناامید را به سرپیچی و مقاومت علیه سیاه‌ترین استبداد سده بیستم فراخواند و برانگیخت.» در توصیف او، وینستون چرچیل نخست‌وزیر وقت انگلستان گفته بود: دوگل مرد سرنوشت است.

به همین مناسبت نیکلا سارکوزی رئیس‌جمهوری فرانسه در مراسم هفتادمین سالگرد سخنرانی تاریخی ژنرال دوگل در لندن شرکت کرد.

سارکوزی همچنین از یکی از ساختمان‌های اصلی بی‌بی‌سی که سخنرانی ژنرال دوگل از استودیویی در آنجا پخش شده بود، دیدن کرد و از یک لوح یادبود رونمایی کرد.

به همین نیکلا سارکوزی و همسرش کارلا برونی، به اتفاق سپس چارلز ولیعهد بریتانیا تاج گلی نگار مجسمه جرج ششم پادشاه سابق بریتانیا کردند.

دیدار با ۲۰۰ سرباز بریتانیایی که در جنگ جهانی دوم شرکت داشتند، بخش دیگر برنامه دیدار سارکوزی از لندن بود.

رئیس‌جمهوری فرانسه در این سفر همچنین با دبوید کامرون نخست‌وزیر بریتانیا به مدت یک ساعت گفت‌وگو کرد.

آخرین منتقد چاوس فراری شد

شبکه تلویزیونی گلوبوویژن آخرین رسانه عمده مخالف هوگو چاوس رئیس‌جمهوری ونزوئلا، به شدت هدف حملات و فشارهای دولت آن کشور قرار دارد. از زمان استعفای گیلرمو زولاگا مدیر شبکه خبری گلوبوویژن در ماه فوریه (بهمن ۸۸) منتقدان دولت از این نگارنده که آینده این صدای آزاد و مستقل به کجا خواهد رفت، زولاگا یک ماه پس از استعفا از طرف دولت، به توهین علیه شخص رئیس‌جمهوری متهم شد. حکم بازداشت زولاگا هفته گذشته از طرف دولت صادر شد و منزل وی در کاراکاس مورد هجوم ماموران دولتی قرار گرفت.

زولاگا با آنکه در حال حاضر متواری است و در خفا به سر می‌برد، پرلا جیمز وکیل مدافع او روز سه‌شنبه در دادگاه در مصاحبه‌ای با رپرتیز شرکت کرد.

پرلا جیمز مدعی است موکل او قربانی سیستم قضایی کشور شده و او به تصمیم زولاگا جهت عدم معرفی خویش به مراجع قضایی احترام می‌گذارد. پرلا جیمز در این مصاحبه گفت: «وضعیت گیلرمو زولاگا مانند وضعیت کشور است. وضعیت کسی که در محیط دموکراتیک زندگی نمی‌کند، مثل وضعیت کسی است که در محلی زندگی می‌کند که کسی احترامی برای قانون قائل نیست، قانون اساسی رعایت نمی‌شود، اگر مانند حکومت فکر نکنی، تنبیه می‌شوی، باید تحت پیگرد قرار بگیری و بنترسی، چرا که برای آنها اهمیتی ندارد چه موقع رهایت خواهند کرد، و تا چه حد در مورد بی‌قانونی می‌شود، هیچ اصول و ارزشی وجود ندارد.»

زولاگا در یک تماس تلفنی از مکانی نامعلوم با شبکه تلویزیونی گلوبوویژن خود را قربانی سداسیس سیاسی هوگو چاوس خوانده و گفته است که چاوس می‌خواهد صدای انتقاد او را ساکت کند و او به هیچ وجه حاضر نیست خود را به پلیس معرفی کند. طرف‌داران دولت در مخالفت با این رسانه خصوصی می‌گویند، نسبت به رئیس‌جمهوری بیش از حد گستاخ بوده است.چاوس ضمن متهم ساختن مخالفان خود با توسل به تبلیغات عاجزانه علیه او، در آستانه انتخابات پارلمانی سپتامبر می‌گوید به هیچ‌وجه تحمل تحریکات غیرقانونی را از رسانه‌ها ندارد. وی مدعی است مطبوعات داخلی به جدی آزادند که گاهی حتی وی را مورد اهانت قرار می‌دهند.چاوس این هفته در مصاحبه‌ای با بی‌بی‌سی گفت:«پدیده‌ای که رسانه‌ها چطور مرا به باد انتقاد می‌گیرند؟ یا حتی به من توهین می‌کنند؟ من در مقابل فقط می‌خندم. اینجا اینقدر آزادی وجود دارد که حتی به رئیس‌جمهوری هم توهین کنند.»

جهان

سایه سنگین ناتو بر سر جهان

نگاهی به حضور اعضای ناتو در نهادها و سازمان‌های بین‌المللی

نهادهای بین‌المللی	اتحادیه اروپایی	سازمان امنیت و همکاری اروپا	شورای امنیت سازمان ملل	صندوق بین‌المللی پول	سازمان تجارت جهانی	بانک جهانی	گروه هشت
تعداد اعضا	۲۵	۵۶	۵	۱۸۴	۱۴۹	۱۸۴	۸
اعضای ناتو							
 آلمان	*	*	*	*	*	*	*
 امریکا	*	*	*	*	*	*	*
 اتریش	*	*	*	*	*	*	*
 اسپانیا	*	*	*	*	*	*	*
 استونی	*	*	*	*	*	*	*
 اسلواکی	*	*	*	*	*	*	*
 اسلونی	*	*	*	*	*	*	*
 انگلیس	*	*	*	*	*	*	*
 ایسلند	*	*	*	*	*	*	*
 ایتالیا	*	*	*	*	*	*	*
 بلژیک	*	*	*	*	*	*	*
 بلغارستان	*	*	*	*	*	*	*
 برتغال	*	*	*	*	*	*	*
 ترکیه	*	*	*	*	*	*	*
 چک	*	*	*	*	*	*	*
 دانمارک	*	*	*	*	*	*	*
 رومانی	*	*	*	*	*	*	*
 فرانسه	*	*	*	*	*	*	*
 کانادا	*	*	*	*	*	*	*
 لتونی	*	*	*	*	*	*	*
 لوکزامبورگ	*	*	*	*	*	*	*
 لهستان	*	*	*	*	*	*	*
 لیتوانی	*	*	*	*	*	*	*
 نروژ	*	*	*	*	*	*	*
 هلند	*	*	*	*	*	*	*
 یونان	*	*	*	*	*	*	*

قدیمی «موازنه قوا» بوده است. این سازمان در عمل توانسته است نظام «موازنه قدرت» میان دسته‌های مختلف از بازیگران را به نظام «رژیم‌های امنیت دسته‌جمعی» بر اساس اتحاد کلیه واحدهای بازیگر در سازمان خود در این صورت که «امنیت ناتو برابر برخی دیگر تبدیل کند. به این ترتیب، سیاست ناتو از یک سازمان «دفاع جمعی» در برابر اتحاد شوروی، به یک سازمان «امنیت جمعی» در برابر جهان تغییر یافته است. تا پیش از این، شعار ناتو برای حفظ انسجام درونی خود در دوران جنگ سرد عبارت بود از: «امنیت ناتو- روسیه»، «کمیسوین ناتو- اوکراین»، «طرح گفت‌وگوهای مدیریتانه‌ای، «کنفرانس امنیتی ناتو- ژاپن»، «طرح همکاری با آرژانتین» در امریکای لاتین و «ابتکار استانبول» برای گسترش روابط با کشورهای حوزه خلیج فارس اشاره کرد.

در واقع، ناتو در عصر جدید برای بازسازی امنیت فرآانتاتیکی، به دنبال خلق وضعیتی مستقل از الگوی

این‌دیک:

حماس و اسرائیل تعهد بدهند

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

سوی غزه وحشت نداشته باشد؟ در کوتاهمدت راه‌حلی وجود ندارد اما بی تردید در درازمدت منطقه نیازمند اقدامات دیگری است یعنی اینکه حماس باید تعهد بدهد که از اقدامات قهرآمیز از داخل غزه چشم‌پوشی می‌کند و اسرائیل هم در مقابل باید از محاصره غزه دست بکشد.

–**پرزیدنت اوباما روی لبه تیغ راه می‌رود. او باید ناامیدی و دل‌سردی جهان عرب را در مورد حمله اسرائیل به کاروان آزادی جدی بگیرد و از سوی دیگر اسرائیل را وادار به همکاری کند.**

اوباما می‌خواهد بار دیگر نگاه‌ها را به مذاکرات صلح معطوف کند. به همین خاطر هفته پیش بنیامین نتانیاهو را به واشنگتن دعوت کرد. او برای پیشبرد کار

دفاعی- امنیتی صرف نیست، موضوعاتی که در دستور کار جلسات و نشست‌های مختلف سران عضو این پیمان قرار می‌گیرد، دامنه گسترده‌ای دارد. از مبارزه با قاچاق مواد مخدر در آسیای مرکزی تا برقراری امنیت بازی‌های المپیک تابستانی یونان، از آموزش افسران امنیتی عراق تا کمک به توفان‌زدگان کانریا در امریکای شمالی و خاموش کردن آتش در جنگل‌های نرغال، از برقراری شبکه اینترنت نخبگان در قفقاز تا مشارکت در اجرای برنامه خاورمیانه بزرگ و دموکراتیک، همگی جزئی از برنامه‌های ناتو در قرن بیست و یکم را تشکیل می‌دهند. در واقع این سازمان تلاش دارد با حفظ کارواژه‌های نظامی پیشین، نقش مهم‌ترین نهاد مدنی در جامعه جهانی قرن بیست و یکم را نیز ایفا کند و در این میان، کشورهای بسیاری نیز در صف ائتلاف با قدرتمندترین پیمان تاریخ به انتظار ایستاده‌اند. می‌توان انتظار داشت که پس از بالکان و آسیای مرکزی و قفقاز، کشورهای حوزه

یادداشت

پرچم‌های سرخ و سبز در خیابان‌های اروپایی

اودشیر زارعی‌قنواتی

بحران اقتصادی در حوزه پولی یورو و اتحادیه اروپایی به آرامی از حلقه‌های ضعیف به سمت اقتصادهای قدرتمند این منطقه کشیده می‌شود. سقوط اقتصادی یونان طی ماه‌های گذشته و نشانه‌های بروز بحران در اسپانیا و پرتغال رهبران اروپایی را به سمت اتخاذ سیاست‌های صرفه‌جویی و ریاضت اقتصادی سوق داد تا عمق بحران را با لعاب برنامه دوجوهی تزریق پول و کاستن از هزینه‌های اجتماعی ببوشانند. این سیاست اقتصادی نولیبرال که توسط تمام کشورهای عضو منطقه یورو و اکثریت قریب به اتفاق اعضای اتحادیه اروپایی در پیش گرفته شده است به نظر می‌رسد گام گذاشتن در ورطه نارضایتی‌های اجتماعی بوده است که بسیار زودتر از حد تصور نشانه‌های آن در این جوامع بروز می‌کند. قدرت غیرقابل انکار سندیکاهای کارگری – کارمندی، نهادهای مدنی، افکار عمومی، طبقه متوسط شهری- روستایی و عموم زربانبر برنامه‌های ریاضت اقتصادی، علت اصلی مقاومت‌های اجتماعی شهروندمحور در تقابل با برنامه‌های ریاضتی دولت‌محور بوده است. برنامه‌های صرفه‌جویی و کاهش بودجه که توسط کشورهای اروپایی در پیش گرفته شده است بدون استثنا، خدمات عمومی و هزینه‌های اجتماعی را نشانه رفته است. نقش متحد احزاب محافظه‌کار و جناح سوسیال‌دموکرات اروپایی در این میان، همکاری ناتو با دیگر سازمان‌ها و نهادهای قدرتمند بین‌المللی، زمینه‌ساز افزایش توانمندی‌های این سازمان در عرصه‌های مختلف شده است. از آنجا که کشورهای عضو این پیمان هر یک به تنهایی نیز قدرت سیاسی- اقتصادی توانمندی به شمار می‌روند و از آنجا که بیشتر ائتلاف‌های بین‌المللی به ابتکار همین کشورهای قدرتمند و در راستای تأمین منافع آنان در سطح بین‌المللی شکل گرفته است، به راحتی می‌توان مشاهده کرد حضور قاطبه اعضای پیمان ناتو در مهم‌ترین نهادها و سازمان‌های جهانی سبب شده است تصمیمات و اقدامات ناتو با حمایت و پشتیبانی صریح یا ضمنی سایر نهادها نیز همراه باشد، با نگاهی به هفت نهاد بین‌المللی مهم شامل اتحادیه اروپایی، سازمان امنیت و همکاری اروپا،شورای امنیت سازمان ملل متحد،صندوق بین‌المللی پول،سازمان تجارت جهانی،بانک جهانی و گروه هشت کشور صنعتی جهان می‌توان دریافت که تمامی یا اکثر اعضای ناتو در این نهادهای بین‌المللی عضو هستند.

از ۲۶ عضو پیمان ناتو، ۲۱ عضو آن در اتحادیه اروپایی نیز عضویت دارند بنابراین در شکل‌گیری تصمیمات این اتحادیه ۲۷ عضو، دارای اکثریت هستند. همچنین کلیه ۲۶ کشور عضو ناتو، در سازمان امنیت و همکاری اروپا عضویت دارند و بسیاری دیگر از اعضای این سازمان را که مرکب از ۵۶ کشور است، کشورهای عضو ابتکار مشارکت برای صلح ناتو یا اعضای گفت‌وگوهای مدیریتانه‌ای ناتو که همگی از متحدان این پیمان هستند، تشکیل می‌دهند. در شورای امنیت سازمان ملل متحد نیز از پنج عضو دائمی این شورا که دارای حق وتو هستند، سه عضو یعنی فرانسه، انگلستان و امریکا از اعضای ناتو به شمار می‌روند و آلمان نیز در انتظار عضویت در این شورا است. از سوی دیگر کلیه ۲۶ عضو پیمان آتلانتیک شمالی در سه نهاد مالی و اقتصادی بزرگ در جهان شامل صندوق بین‌المللی پول، بانک جهانی و سازمان تجارت جهانی عضویت دارند و به عنوان اعضای اصلی این سازمان‌ها، در فرآیند سیاست‌گذاری در این نهادها نقش عمده‌ای را ایفا می‌کنند. و سرانجام اینکه از هشت کشور بزرگ صنعتی جهان که نبض قدرت سیاسی و اقتصادی دنیای کنونی را در دست دارند، شش کشور کانادا، فرانسه، آلمان، ایتالیا، انگلیس و امریکا عضو پیمان ناتو هستند.

نگاهی به آمارهای موجود به خوبی بیانگر این واقعیت است که پیمان آتلانتیک شمالی به عنوان نهادهی با قدرت عمل اجرایی گسترده و با نفوذ سیاسی و اقتصادی پر دامنه در سطح نظام بین‌الملل، در دهه‌های پیش رو می‌تواند از چه توان عمل عظیمی برخوردار باشد و در اجرای اهداف و مقاصد خود، تا چه حد موفق عمل کند. در چنین وضعیتی، تلاش کشورهای مختلف جهان در اقتصاد نقاط دنیا جهت نزدیکی به این نهاد قدرتمند بین‌المللی و گشودن باب گفت‌وگو با اعضای آن در راستای تأمین منافع و امنیت ملی خود، با توجه به وسعت حیطه اختیارات و ماموریت‌های ناتو، به خوبی توجیه‌پذیر به نظر می‌رسد.

این احساس به راحتی از بین نمی‌رود. اما اسرائیل در حال حاضر بیشتر از قبل به امریکا نزدیک است. در حالی که تقریباً همه دنیا علیه اسرائیل موضع گرفته‌اند، این عقیده که امریکا در حال حاضر تنها دوست اسرائیل به شمار می‌آید امری است که اکنون در اورشلیم پذیرفته‌شده به حساب می‌آید.

–**اما امریکا در جهان عرب هم نیاز به همکار دارد. آیا آن اعتمادی که اوباما در میان اعراب به دست آورد، زایل نشده است؟**

وضعیت در غزه در این میان معلّاً تبدیل به بزرگ‌ترین مشکل اعراب و مسلمانان شده است و شکست مذاکرات صلح خاورمیانه بزرگ‌ترین مشکل آنها نیست. متأسفانه متحد نزدیک ما یعنی ترکیه هفته گذشته با انتقادهای تند علیه اسرائیل به این احساس دامن زد. این اقدام کار مفیدی نبود.

–**آیا این امکان وجود دارد که رفتار آنکارا بر خلاف خواست اسرائیل و امریکا منجر به رفتار جدیدی در مورد ایران شود؟**

کاملاً محتمل است که ترکیه در شورای امنیت سازمان ملل به این تحریم‌ها رای منفی بدهد اما اگر پنج عضو دائم شورا همچنان بر نظر خود باقی بمانند اقدامات در مورد ایران اعمال خواهد شد.

منبع: **اشیپگل**